

I forbindelse med serviceloven, som ikke har været gældende så længe, er der jo også nogle ændringer for førtidspensionisterne. Jeg synes, det er vigtigt at få slået fast, at ledsagerordningen – som jeg er ret overbevist om bliver en meget stor succes, når vi får den gennemført fuldt ud i kommunerne – ikke fremover stopper ved 65-års-alderen, men fortsætter, indtil man er 67 år. Det samme gælder, hvis man har fået tilskud til at ansætte en personlig medhjælper, som nogle af de svært handicappede har; de bevarer også denne ret frem til det 67. år.

Derfor synes jeg faktisk alt i alt, at når det drejer sig om førtidspensionerne og førtidspensionisterne, er de lovforslag, vi i dag behandler, ganske fornuftige. Trygheden er der, det er den også fremover, og med hensyn til hvad der måtte komme, når vi taler om den gruppe, der i dag ikke er omfattet af reglerne og ikke vil blive det inden deadline, vil vi sætte os stille og roligt ned og sørge for, at vi får tingene kørt ind på en ordentlig måde.

Det er vel også vigtigt at nævne, når vi nu står med disse ting, at i og med at en del af baggrunden for hele efterlønsreformen har været, at der har været et politisk ønske om at sikre, at folk trak sig senere tilbage, og at det skulle kunne betale sig, skal man også kigge på de ændringer, der nu sker vedrørende folkepensionens grundbeløb og det, man må tjene ved siden af. Der er jo nogle klare forbedringer, der gør, at det vil være mere attraktivt – også for folk, der er gået på folkepension – at have en indtægt ved siden af, fordi man faktisk skal ret højt op, før der sker en direkte modregning i grundbeløbet. Om det vil få den store effekt vil jo først vise sig, når der er gået et stykke tid, men i hvert fald kan man sige, at den del af lovkomplekset følger op på det signal, at vi ønsker, at folk trækker sig senere tilbage fra arbejdsmarkedet, hvis det er muligt.

Jeg vil slutte med at sige, at vi i Socialdemokratiet hilser med stor tilfredshed, at vi er kommet i den situation, at vi kan fremsætte og førstebehandlle disse forslag i dag. Først og fremmest garanterer forslagene, at førtidspensionister – uanset hvor gamle de er – fremover bevarer de rettigheder, de har i dag, og derfor skal jeg anbefale forslagene.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg forstod på de socialdemokratiske indlæg, at der er to hovedtankegange bag forslagene. Den

ene er, at man skulle sikre, at folk ville blive på arbejdsmarkedet i fleksible ordninger, og den anden er, at vi heller ikke har råd til at fortsætte med en uændret ordning.

Med hensyn til at blive på arbejdsmarkedet i fleksible ordninger vil jeg spørge, om det ikke også er det, der ligger i en relativt høj pensionsalder og de tilbagetrækningsmuligheder, som lå i den gamle efterlønsordning, og jeg vil spørge hr. Jørn Pedersen: Er det rigtigt, at formålet – altså at blive på arbejdsmarkedet i fleksible ordninger – bedst fremmes ved, at man sænker pensionsalderen til 65 år og dermed sikrer, at folk går på pension som 65-årige?

Hele Bjarne Laustsens indlæg koncentrerede sig om de 60-åriges valgmuligheder, og det er selvfølgelig en dejlig ting, at man har nogle forskellige muligheder, når man nu er blevet 60. Men jeg vil gerne spørge om de 60-årige, der ingen valgmuligheder har, de 60-årige, som faktisk er blevet jaget ud af arbejdsmarkedet, fordi arbejdsgiveren har retten til at lede og fordele arbejdet og har for vane at fyre de gamle i stedet for de unge. Er det sådan, at man i fuldt alvor ønsker, at de pågældende skal i aktivering med henblik på at komme ind på arbejdsmarkedet igen, hvis de bliver arbejdsløse efter at være fyldt 60 år?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil godt spørge hr. Laustsen, om hr. Laustsen mener, at der er tale om en grundlovssikring af efterlønnen, hvis man ændrer efterlønsordningen ved f.eks. at hæve efterlønsalderen fra 60 til 62 år og siger: Nu er det kun 62-årige og ældre, der kan gå på efterløn, men vi bevarer selvfølgelig efterlønnen. Er der så tale om en grundlovssikret ret?

Så vil jeg også godt spørge, om ikke hr. Laustsen synes, det er på en lidt tendentios måde, det beskrives i lovforslaget, hvordan ens rådighedsbeløb bliver. Der står, at i fremtiden kan man få sin pension og sin ATP allerede fra 65-års-alderen. Men er det ikke sine egne penge, man får på det tidspunkt, penge, man ellers skulle have haft senere? Det skønmaleri om rådighedsbeløbet er simpelt hen falsk. Det er sine egne penge, man får, men man får dem tidligere, og det forudsætter selvfølgelig, at man har pensionen.